NORAKSTS
Lieta Nr. A42765909
(A7659-09/1)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 9.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Freimane,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *O.I.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikuma par pienākuma uzlikšanu Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijai (turpmāk – RPP) veikt faktisko rīcību, izsniedzot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus pēc 2008.gada 23.jūlija kolektīvā iesnieguma Nr.357-pi.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 23.jūlijā pieteicējs kolektīvā iesniegumā vērsās Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldē, lūdzot uzsākt administratīvo lietvedību un noskaidrot vainīgās personas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.panta par izdarīto pārkāpumu – skaļu lamāšanos un sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu ar ļoti skaļiem savstarpējiem konfliktiem, regulāru iedzeršanas rīkošanu, ko nepārtraukti pavada suņa rejas un skaļa mūzika, */adrese/*, Rīgā, kas konstatēta no 2008.gada 19.jūlija līdz 20.jūlijam. Par pieņemto lēmumu lūgts informēt pieteicēju rakstiskā veidā.

[2] 2008.gada 21.augustā, izskatot pēc piekritības saņemto 2008.gada 23.jūlija iesniegumu, RPP Ziemeļu rajona pārvalde vēstulē Nr. 2-10/RPZR-08-1557-ap pieteicēju informēja, ka RPP Ziemeļu rajona pārvaldes rīcībā esošais materiāls tiks izsniegts pēc kompetentu iestāžu rakstiska pieprasījuma.

[3] 2008.gada 22.septembrī iesniegumā RPP priekšniekam pieteicējs lūdza noskaidrot vainīgās amatpersonas un iemeslus, kādēļ ierobežotas viņas tiesības. Pieteicējs norādīja, ka nav informēts par pieņemtajiem lēmumiem sakarā ar pārkāpumiem, kurus izdarījušas personas, kas dzīvo */adrese/*. Tādējādi ir arī liegtas tiesības apstrīdēt pieņemtos lēmumus. Līdz ar to pieteicējs lūdza izskatīt RPP Ziemeļu rajona pārvaldes rīcību un sakarā ar iesniegumiem pieņemto lēmumu pamatotību un likumību.

[4] 2008.gada 2.oktobrī RPP priekšnieks, izskatot pieteicēja 2008.gada 22.septembra iesniegumu, vēstulē Nr. 1-30/RPP-08-279-ap norādīja, ka RPP Ziemeļu rajona pārvaldes darbinieku rīcība, izskatot pieteicēja 2008.gada 19.jūlija un 5.septembra iesniegumus, kā arī kolektīvo 2008.gada 23.jūlija iesniegumu, bija atbilstoša amata pilnvaru ietvariem un kompetencei.

[5] 2008.gada 7.oktobrī tiesā saņemts pieteicēja pieteikums. Ar tiesneses 2009.gada 30.aprīļa lēmumu ierosināta administratīvā lieta par pienākuma uzlikšanu RPP veikt faktisko rīcību, izsniedzot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus pēc 2008.gada 23.jūlija kolektīvā iesnieguma Nr.357-pi.

Pieteikumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[5.1] Uz pieteicēja iesnieguma pamata ir pieņemts viņam nezināms lēmums. Atbilde uz kolektīvo iesniegumu ir sniegta daļēji jautājumā par suņa turēšanu, bet par skaļu lamāšanos mājas pagalmā jautājums skatīts virspusēji.

[5.2] Pieteicējam kā iesniedzējam nepamatoti tiek liegta iespēja iepazīties ar lietas materiāliem sava viedokļa paušanai par pieņemto lēmumu un attiecīgi tiek liegtas tiesības prasīt kaitējuma piedziņu. Atteikuma pamatā ir apstāklis, ka pieteicējs tikai mutiski ir prasījis sevi atzīt par cietušo, tādējādi nepamatoti tiek pieprasīts dokuments, ko neparedz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss (turpmāk – LAPK) vai Administratīvā procesa likums (turpmāk – APL).

[5.3] Sniegtajās atbildēs nepareizi interpretēts Informācijas atklātības likuma 5. un 11.panta un Fizisko personu datu aizsardzības likuma 6.pants, jo netiek pieprasīta informācija par pārkāpumus izdarījušo personu privāto dzīvi.

[5.4] Iestāde atsaucas uz Iesniegumu likumā noteikto termiņu atbildes sniegšanai, bet Informācijas atklātības likums paredz citu termiņu. Tāpat nav sniegtas norādes, kas būtu jādara, lai informāciju iegūtu, nav konkrēti paziņots, kāda veida informācija tiek sargāta un kāds mērķis ir tās ierobežošanai.

[6] Atbildētāju pārstāvošā iestāde RPP rakstveida paskaidrojumu tiesai nav iesniegusi. Vienlaikus tiesa atzīst, ka konkrēto lietu iespējams izskatīt bez atbildētāja paskaidrojuma.

[7] Saskaņā ar APL 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā). Pieteicējs iesniegumā tiesai ir piekritis lietas izskatīšanai rakstveida procesā (lietas 78.lapa). Izvērtējot lietā esošos dokumentus, tiesa atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[9] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[9.1] 2008.gada 19.jūlijā pieteicējs RPP Ziemeļu rajona pārvaldē iesniedza iesniegumu par to, ka ap plkst. 21:54 viņš izsauca policijas darbiniekus, jo */adrese/* tika skaļi atskaņota mūzika. Tas traucē viņam normāli atpūsties, un viņš grib, lai vainīgās personas tiktu sauktas pie atbildības, jo uz aizrādījumiem viņas nereaģē (lietas 4.lapa).

[9.2] 2008.gada 23.jūlijā pieteicējs iesniedza kolektīvu iesniegumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldē, lūdzot uzsākt administratīvo lietvedību, noskaidrot vainīgās personas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.panta par izdarīto pārkāpumu – skaļu lamāšanos un sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu ar ļoti skaļiem savstarpējiem konfliktiem, regulāru iedzeršanas rīkošanu, ko nepārtraukti pavada suņa rejas un skaļa mūzika, */adrese/*, Rīgā, kas konstatēta no 2008.gada 19.jūlija plkst. 23:00 līdz 20.jūlija plkst. 1:15 un no plkst. 1:55 līdz plkst. 2:30. Par pieņemto lēmumu lūgts informēt pieteicēju rakstiskā veidā likumā noteiktajā termiņā (lietas 6.lapa).

[9.3] 2008.gada 5.augustā RPP Ziemeļu rajona pārvalde uz 2008.gada 19.jūlija iesniegumu pieteicējam sniedza atbildi Nr. 2-10/RPZR-08-1429-ap, kurā informēja, ka 2008.gada 4.augustā dzīvokļa īpašniekam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par Rīgas domes saistošo noteikumu Nr. 80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 4.1.punkta nosacījumu neievērošanu. Atbildē norādīts, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā tiks pieņemts RPP Ziemeļu rajona pārvaldē (lietas 5.lapa).

[9.4] 2008.gada 21.augustā, izskatot pēc piekritības saņemto 2008.gada 23.jūlija iesniegumu, RPP Ziemeļu rajona pārvalde vēstulē Nr. 2-10/RPZR-08-1557-ap pieteicēju informēja, ka dzīvokļa */adrese/* īpašniekam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par Rīgas domes saistošo noteikumu Nr. 80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 4.1.punkta nosacījumu neievērošanu. Iesnieguma izskatīšanas gaitā policijas darbinieki noskaidroja iesniegumā minētā suņa īpašnieci. Viņai izskaidrotas labturības prasības mājas dzīvnieku turēšanai un atbildība prasību neievērošanas gadījumā. Ar iesniegumā minētajām personām veiktas pārrunas, pieņemti paskaidrojumi, izskaidrots, ka par miera traucēšanu un huligānisku rīcību ir paredzēta administratīvā atbildība. Pārbaudes gaitā tika aptaujāti dzīvojamo māju Rīgā, */adrese/* un */adrese/*, iedzīvotāji, pieņemti paskaidrojumi. Iedzīvotāji sniedza pretrunīgus paskaidrojumus par iesniegumā minētajiem faktiem. RPP Ziemeļu rajona pārvaldes rīcībā esošais materiāls tiks izsniegts pēc kompetentu iestāžu rakstiska pieprasījuma (lietas 10.lapa).

[9.5] 2008.gada 5.septembrī pieteicējs iesniegumā RPP Ziemeļu rajona pārvaldei lūdza atļaut iepazīties ar savāktajiem materiāliem un izsniegt pieņemto lēmumu kopijas lietā sakarā ar viņa 2008.gada 19.jūlija un 2008.gada 23.jūlija iesniegumiem. Pieteicējs norādīja, ka ir uzskatāms par cietušo (lietas 12.lapa).

[9.6] 2008.gada 22.septembrī iesniegumā RPP priekšniekam pieteicējs lūdza noskaidrot vainīgās amatpersonas un iemeslus, kādēļ ierobežotas viņas tiesības. Pieteicējs norādīja, ka nav saņemta atbilde uz viņa 2008.gada 5.septembra iesniegumu, un uzskata, ka atbilde tiek novilcināta, jo iesniegumā minētais neprasa papildu pārbaudes. Pieteicējs arī norādīja, ka līdz pat šim nav informēts par pieņemtajiem lēmumiem sakarā ar pārkāpumiem, kurus izdarījušas personas, kas dzīvo */adrese/*. Tādējādi ir arī liegtas tiesības apstrīdēt pieņemtos lēmumus. Nav zināms, vai policijas darbinieki, piemērojot sodu, ir ņēmuši vērā iesniegumu par sabiedriskā miera traucēšanu. Pašvaldības policijas darbinieki ir ieguldījuši arī pašvaldības līdzekļus, izskatot iesniegumu, bet ir apšaubāma iestādes rīcības likumība, atsakoties ievērot visu procesā iesaistīto personu tiesības. Līdz ar to pieteicējs lūdza izskatīt RPP Ziemeļu rajona pārvaldes rīcību par atbilstošas atbildes nesniegšanu un sakarā ar iesniegumiem pieņemto lēmumu pamatotību un likumību (lietas 17.lapa).

[9.7] 2008.gada 29.septembrī RPP Ziemeļu rajona pārvalde atbildē Nr. 2-10/RPZR-08-1745-ap, atbildot uz pieteicēja 2008.gada 5.septembra iesniegumu, informēja, ka 2008.gada 11.augustā, pamatojoties uz administratīvā pārkāpuma protokolu par izdarīto administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams pēc Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr. 80 „Sabiedriskās kārtības pārkāpumi Rīgā" 4.1.punkta, RPP Ziemeļu rajona pārvaldē tika pieņemts lēmums vainīgajai personai piemērot naudas sodu. Atbildē arī minēts, ka pieteicējs nav norādījis, kādā veidā izdarītā prettiesiskā darbība (administratīvais pārkāpums) pieteicējam ir nodarījusi kaitējumu. Līdz ar to pieteicēju nevar atzīt par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā, tādēļ nav piemērojams nosacījums, ka cietušajam lēmuma norakstu izsniedz pēc viņa lūguma. Izvērtējot pieteicēja iesniegumu par iespēju iepazīties ar iesniegumu izskatīšanas gaitā savāktajiem materiāliem un saņemt lēmumu kopijas, nolemts atteikt izsniegt pieprasīto informāciju, jo materiāli satur datus par fiziskām personām. Pieprasītā informācija uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju atbilstoši Informācijas atklātības likuma 5.panta otrās daļas nosacījumiem un izsniedzama, ievērojot minētā likuma 11.panta ceturtajā daļā noteikto kārtību (lietas 13.lapa).

[9.8] 2008.gada 2.oktobrī RPP priekšnieks, izskatot pieteicēja 2008.gada 22.septembra iesniegumu, vēstulē Nr. 1-30/RPP-08-279-ap informēja, ka RPP Ziemeļu rajona pārvaldes darbinieku rīcībā, izskatot pieteicēja 2008.gada 19.jūlija un 5.septembra iesniegumus, kā arī kolektīvo 2008.gada 23.jūlija iesniegumu, ir ievērots Iesniegumu likumā noteiktais atbildes sniegšanas termiņš un konstatētie fakti un atklājušies apstākļi nedod pamatu uzskatīt, ka iesniegumu izskatīšanā iesaistītie policijas darbinieki rīkojušies nepietiekami profesionāli. Līdz ar to policijas darbinieku rīcība bija atbilstoša amata pilnvaru ietvariem un kompetencei (lietas 18.lapa).

[10] Tiesa norāda, ka šīs lietas ietvaros nav izskatāms jautājums par pieteicēja atzīšanu par cietušo un par neatbildēšanu uz iesniegumu, jo 2009.gada

23.marta lēmumā, izskatot blakus sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas lēmumu, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šajā lietā norādīja, ka atbildes nesniegšana nav nodalāma atsevišķi kā faktiskā rīcība, jo pieteicēja iesniegums iestādē iesniegts, lai piedalītos administratīvā pārkāpuma lietvedībā (iegūtu un izmantotu procesuālās tiesības), savukārt iestādes lēmums par cietušā statusu ir pārsūdzams reizē ar administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto gala lēmumu, bet to pieteicējs nav darījis.

Līdz ar to šajā lietā ir izskatāms tikai strīds par pieteicēja tiesībām saņemt informāciju – proti, par tiesībām iepazīties ar lietas materiāliem un saņemt lēmumu kopijas administratīvā pārkāpuma lietā, kas uzsākta sakarā ar pieteicēja iesniegumiem ([9.5]).

[11] Saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 2.panta otro daļu šis likums attiecas uz dokumentētu informāciju, kura ir iestāžu informācijas apritē.

Likuma 4.pants nosaka, ka vispārpieejamā informācija ir tāda informācija, kas nav klasificēta kā ierobežotas pieejamības informācija.

Likuma 5.panta otrā daļa savukārt nosaka, ka par ierobežotas pieejamības informāciju uzskatāma informācija: 1) kurai šāds statuss noteikts ar likumu; 2) kas paredzēta un noteikta iestādes iekšējai lietošanai; 3) kas ir komercnoslēpums, izņemot gadījumus, kad ir noslēgts iepirkuma līgums saskaņā ar Publisko iepirkumu likumu vai cita veida līgums par rīcību ar valsts vai pašvaldības finanšu līdzekļiem un mantu; 4) par fiziskās personas privāto dzīvi; 5) kas attiecas uz atestācijas, eksāmenu, iesniegto projektu (izņemot projektus, kuru finansēšana paredzēta ar valsts sniegtu galvojumu), konkursu (izņemot konkursus, kas saistīti ar iepirkumiem valsts vai pašvaldību vajadzībām vai citādi saistīti ar rīcību ar valsts vai pašvaldību finanšu līdzekļiem un mantu) un citu līdzīga rakstura novērtējumu procesu; 6) dienesta vajadzībām; 7) kas ir Ziemeļatlantijas līguma organizācijas vai Eiropas Savienības informācija, kura apzīmēta attiecīgi kā „NATO UNCLASSIFIED” vai „LIMITE”.

[12] Tiesa konstatē, ka atšķirībā no, piemēram, likuma „Par tiesu varu”, kura $28.^3$ pantā noteikti ierobežojumi tiesā izskatītu lietu materiālu pieejamībai, LAPK nenosaka ierobežojumus iestādē izskatītu administratīvā pārkāpuma lietu materiālu pieejamībai.

Tiesa arī konstatē, ka saskaņā ar LAPK 1.panta pirmo daļu administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Savukārt saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Turklāt LAPK 277.panta pirmajā daļā arī noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), kas izskata administratīvo pārkāpumu lietas, ir tiesības, bet šā kodeksa 109.-116., 120.pantā, 134.panta pirmajā daļā, 135.panta pirmajā daļā (izņemot pārkāpumus upju transportā), 136.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā (izņemot pārkāpumus upju transportā), 167.pantā, 171.panta pirmajā un otrajā daļā, 200. un 201.pantā norādītajos gadījumos – pienākums par uzlikto sodu paziņot pārkāpēja darbavietas vai mācību iestādes administrācijai vai sabiedriskajai organizācijai, kā arī pēc pārkāpēja dzīvesvietas.

Tādējādi no minētajām tiesību normām izriet, ka viens no administratīvo pārkāpumu lietvedības mērķiem administratīvā pārkāpuma gadījumā ir ne tikai pārkāpēja, bet arī citu personu atturēšana no jaunu pārkāpumu izdarīšanas un audzināšana likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā. Un šī mērķa sasniegšanas labad LAPK ir paredzēts, ka informācija par administratīvā pārkāpuma izmeklēšanu un pārkāpēja sodīšanu sasniedz ne tikai vainīgo personu, bet tiek arī zināmā apjomā publiskota.

[13] LAPK 276.pants paredz, ka lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā izsniedz personai, par kuru tas pieņemts, kā arī cietušajam pēc viņa lūguma. LAPK 260., 261., 265.pantā tiesības iepazīties ar lietas materiāliem ir noteiktas personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušajam, kā arī ekspertam. Atbildētājs ir norādījis, ka pieteicējs nav atzīstams par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā.

Tajā pašā laikā tiesa ņem vērā, ka 2005.gada 16.septembra spriedumā lietā Nr. SKA-162 Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, analizējot Kriminālprocesa kodeksa normas par krimināllietā pieņemto lēmumu izsniegšanu un paziņošanu (saskaņā ar 112.panta trešo daļu par atteikšanos ierosināt krimināllietu pieņem lēmumu un pieteicējam un citām ieinteresētajām personām nosūta šā lēmuma norakstu, kā arī izskaidro šo personu tiesības pārsūdzēt šo lēmumu un lēmuma pārsūdzēšanas kārtību, bet saskaņā ar 212.panta piekto daļu personai, pret kuru izbeigta krimināllieta, cietušajam un viņa pārstāvim, kā arī personai vai iestādei, pēc kuru ziņojuma ierosināta krimināllieta, prokurors vai izziņas izdarītājs nekavējoties paziņo par krimināllietas izbeigšanu, izskaidrojot tiesības iepazīties ar lēmumu par lietas izbeigšanu un lietas materiāliem), ir atzinis, ka nekas šajās normās neliecina par to, ka, nosakot procesā iesaistīto personu tiesības saņemt lēmumu norakstus un iepazīties ar lietas materiāliem, likumdevējs būtu vadījies no cilvēktiesību normām par tiesībām iegūt informāciju vai privātās dzīves neaizskaramību.

Proti, tika atzīts, ka pēc būtības šīs normas neregulē informācijas pieejamību (skat. minētā sprieduma 9.punktu).

Atsaucoties uz minētajām Augstākās tiesas Senāta atziņām, tiesa uzskata, ka arī LAPK normas, kas regulē administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistīto personu tiesības iepazīties ar lietas materiāliem un saņemt lietā pieņemto lēmumu norakstus vai kopijas, neregulē informācijas pieejamību, tas ir, nosakot lietā iesaistīto personu procesuālās tiesības, šīs normas neierobežo konkrētās informācijas pieejamību Informācijas atklātības likuma izpratnē.

[14] Ņemot vērā [12]-[13] punktā konstatēto, atzīstams, ka administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem un lietā pieņemtajiem lēmumiem kopumā nav ar likumu noteikts ierobežotas pieejamības informācijas statuss. Tādēļ saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 4.pantu šī informācija ir vispārpieejama (izņemot to informācijas daļu, kurai ierobežotas pieejamības statuss ir atzīstams pēc citiem kritērijiem, piemēram, pēc Informācijas atklātības likuma 5.panta otrās daļas 4.punkta – informācija par fiziskās personas privāto dzīvi).

Saskaņā ar minētā likuma 10.panta trešo daļu vispārpieejamo informāciju sniedz arī pēc privātpersonas pieprasījuma. Šādu informāciju sniedz jebkuram, kas to vēlas saņemt, ievērojot personu vienlīdzību informācijas iegūšanā. Pieprasītājam nav īpaši jāpamato sava interese par vispārpieejamu informāciju, un to viņam nevar liegt tāpēc, ka šī informācija neattiecas uz pieprasītāju.

Savukārt saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 10.panta ceturto daļu, ja pieprasītās informācijas kopums ietver arī ierobežotas pieejamības informāciju, iestāde izsniedz tikai to informācijas daļu, kas ir vispārpieejama. To informācijas daļu, kas ietver ierobežotas pieejamības informāciju, izsniedz, ievērojot šajā likumā noteikto īpašo kārtību.

Ņemot vērā minētās tiesību normas, kā arī pieteicēja norādīto ([5.3]), ka viņam nav nepieciešama informācija par pārkāpumus izdarījušo personu privāto dzīvi, iestādei nebija pamata atteikties sniegt pieteicējam to administratīvā pārkāpuma lietā esošās informācijas daļu, kas ir vispārpieejama. Līdz ar to pieteicēja pieteikums par informācijas sniegšanu ir apmierināms, un RPP ir uzliekams pienākums sniegt pieteicējam prasīto informāciju, vienlaicīgi ņemot vērā Informācijas atklātības likuma un Fizisko personu datu aizsardzības likuma normas par aizsargājamo ziņu apjomu.

Vienlaikus, ņemot vērā pieteicēja vēlmi saņemt administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma kopijas, kā arī ņemot vērā citu izdevumu iespējamību, ja informāciju pirms izsniegšanas nepieciešams papildus apstrādāt, tiesa norāda uz Informācijas atklātības likuma 13.panta nosacījumiem, kas regulē maksu par informācijas sniegšanu.

[15] Saskaņā ar APL 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Pieteicējs par lietas ierosināšanu tiesā ir samaksājis

APL 124.panta pirmajā daļā noteikto valsts nodevu 20 latu apmērā. Līdz ar to, tā kā pieteikums tiek apmierināts, no atbildētāja Rīgas pilsētas pašvaldības, kuras pusē kā pārstāvošā iestāde lietā tika pieaicināta Rīgas domes Rīgas pašvaldības policija, par labu pieteicējam piespriežama valsts nodeva 20 latu apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu un 255.panta pirmo daļu,

nosprieda:

apmierināt *O.I.* pieteikumu.

Uzdot Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijai 30 dienu laikā no šī sprieduma spēkā stāšanās dienas sniegt *O.I.* viņa pieprasīto informāciju administratīvā pārkāpuma lietā pēc *O.I.* 2008.gada 23.jūlija kolektīvā iesnieguma Nr. 357-pi, ievērojot Informācijas atklātības likumā un Fizisko personu datu aizsardzības likumā noteiktos ierobežojumus.

Piespriest no atbildētāja Rīgas pilsētas pašvaldības par labu pieteicējam *O.I.* valsts nodevu 20 (divdesmit) latu apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Freimane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Freimane
Rīgā, 2009.gada 9.jūlijā